

Pastoralis Sollicitvdinis, Sive De Officio, Et Potestate Episcopi

Tripartita Descriptio. Cvivs Pars Prima Episcoporum institutionem, ...
Secvnda Quicquid ad Episcopi est potestatem, ... Tertia Quod ad casuum
reseruationem, ... Methodo Noua, & expedita complectitur

Pastoralis Sollicitvdinis, Sive De Officio, Et Potestate Episcopi

Barbosa, Agostinho

Parisiis, M.DC.XXV.

Cap. 5. de Antiocheno Patriarcha.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98615)

3. Alexandrini Patriarcha Sedes cur, & à quo Alexandria poſita fuerit, oſtenditur.
4. Alexandrinus Patriarcha quibus præſte Prouincijs ſenditur.
5. Declaratur tex. in cap. mos antiquus 65. diſt. & numer. 6.

DE ALEXANDRINO Patriarcha.

CAP. IIII.

- A**LEXANDRINVS Patriarcha ab Alexandria ciuitate, in qua Sedem habuit, nomen accepit: Alexandria ciuitas eſt in Aegypto Africa contermina, magna & illuſtris, quã Strabo lib. 14. Geographiæ Urbem potentem, ac populofam nominat ante ſalutarem Ieſu Chriſti aduentum annis viginti ſupra CCC. ab Alexandro Macedone, Iuſtino atteſtante, cognita, & cognominata, omnium Alexandrinorum, quarum in hiſtorijs paſſim plures, quam ſeptemdecim (vt Euſtathius perhibet) enumerantur, maxima, & opulentiſſima, quam ob cultum diuinum ibi florentem, plebiſque ſanctimoniam, non frequenter paradifum Domini veteres nuncuparunt, vt refert Georgius Braſminus in ſuo Theatro vrbium, & ideo ob loci inſignem laudem, & populi frequentiam, quæ eò conſluit, Sedes ibi poſita eſt principalis, vel à Petro per ſe ipſum, vt Nicephorus teſtatur lib. 14. cap. 3.
3. Vel per diſcipulum ſuum Marcum Euangeliftã, quem eò miſit, vt nomine ſuo fundaret Eccleſiam, vt docet S. Gregorius lib. 6. epiſt. 37. ad Eulogium Alexandrinum, cuius verba refert Cardin. Bellarminus, tom. 1. li. 1. de Romano Pontif. cap. 24. verſ. vera igitur. Poſita ibi eſt principalis hæc ſedes, vt præſſet ex more approbato per Concilium Nicanum Aegypto, vel Lybiæ, Pentapoli, & alijs Prouincijs, quæ ad Tropicum Capricorni pertinent Petr. Greg. Synegm. iuris lib. 15. cap. 6. Item præſt Alexandrinus Patriarcha Neſtorianis, Iacobitis, Cophitis, alijsque Chriſtianis per Orientis prouincias habitantibus, vt Miræus aſſerit in notitia Epiſcopatuum totius Orbis.
4. Cuius dignitas primis illis tẽporibus adeo magna fuit, vt priuilegijs, & præminentijs Summorum Pont. liberẽ vt poſſe, & quod magis eſt parem cum Eccleſia Romana habere dignitatem videretur, vt conſtitutum apparet in Concilio Conſtantinopolitano, quod alias ſexta Synodus dicitur, & refertur à Carranza in Summa Conciliorum fol. 269. & in cap. mos antiquus 65. diſt.
5. Vbi ſic habetur. Mos antiquus perduret in Aegypto, vel Lybia, & Pentapoli, vt Alexandrinus Epiſcopus horum omnium habeat poteſtatem, quandoquidem, & Epiſcopo Romano parilis mos eſt. Quæ verba adeo nonnullorum ingenia torſerunt, vt exiſtimarent ab hæreticis clanculũ, ac doſe adiecta fuiſſe, vt paritatem inducerent inter Romanum Pont. & Alexandrinum Patriarcham, quaſi Alexandrinus non eſſet Pontifici ſubiectus, cum par in parem non habeat imperium, & ideo ita exiſtimarunt Franciſc. Turrianus in monumentorum veterum inueſtigatore, & Sanctorum Patrum lectione in ſcãt. de poteſtate Papæ lib. 3. pag. 11. verſ. Videamus et-

go, Bartol. Carranza in parua Summa Conciliorũ in ſcho-
lyſ ad d. ſextum canonem Concilij Nican.

6. Sed occurrunt alij reſpondentes tex. non decidere quod perduret mos Alexandrinæ Eccleſiæ, vt parem habeat poteſtatem cum Romana, ſed narrare morem, qui vigeat, expendentes in aliquibus Codicibus Gratiani legi, perdurat, non, perduret imperatiue, vt in vulgariſ legitur, & ſic perdurat emendatum eſt in nouiſſimis iuſſu Gregorij XIII. impreſſis, vbi etiam Patres, qui emendationi præſuerunt in notis aduertunt in græco, vbi habent vulgares Codices, Epiſcopo Romano parilis mos eſt, legi verba, quæ ſolum important (quoniam & Romæ Pontifici hoc viſitatum eſt) quæ ſane nullam inferunt æqualitatem cum Romano Pont. Quod ſi vulgari litteræ eſſet adhærendum, reſponderi poteſt quod ſcilicet æqualis mos importat ſimilitudinem poteſtatis quoad iura ſupra Eccleſias ſibi ſubiectas, & ad effectum vt ad ipſum detur appellatio, & habeat alia iura Patriarchalis Eccleſiæ, de quibus in cap. antiqua de priuileg. vt deducitur ex c. conqueſtus 9. queſt. 3. & ex eo poſt Ruſſum in libro, quem ſcripſit pro Pontifice Romano nu. 8. verſ. ſed videamus pag. 44. cum ſeqq. explicant Euiſat. conſ. 109. num. 14. cum ſeqq. vol. 1. Modern. de Iuriſdictione par. 1. cap. 16. à num. 4.

SVMMA RI VM.

1. Antiochia Syria Metropolis.
2. Antiochia quibus nominibus olim dicta fuerit, oſtenditur.
3. S. Petrus Antiochiæ primum Sedem fixit anno à natiuitate Domini 35.
4. Alexandrinum Patriarcham cur Antiochenus non præcedat oſtenditur.
5. Antiocheno Patriarcha Sedes ſubiecta reſeruntur.

DE ANTIOCHENO Patriarcha.

CAP. V.

- A**NTIOCHIA, vt refert Abrahamus Ortelius, ſiriæ Metropolis ſuper Oronte fluuio, Epidaphne à Plinio cognominatur.
2. Magnò epitheto eam exornat Philoſtratus in vita Apollonij Reblatha, vel Rebla Hebrais, vt ſcribit D. Hieron. in Ezechielem. Iuſtiniani Imper. tempore Theopolis ab eodem dicta fuit, vt ſcribunt Procopius, Cedrenus, Nicephorus, Caliſtus, & Euſtathius, qui addit illam quoque olim Cherſoneſum per ambitum aquarum dictam fuiſſe.
3. Hic S. Petrus primũ Sedem fixit anno à natiuitate Domini 35. eamque ſeptem annis non tamen completis adminiſtrauit Baron. anno Chriſti 39. à nu. 9. Bellarminus lib. 2. de Romano Pontif. cap. 6. Ideo tertiam hanc Sedem B. Petri nomine honorabilem haberi refert Anacler. epiſt. III. quia ibi priuſquam Romam veniret, habitauit, & Ignatium Epiſcopum conſtituit, atque primum nomen Chriſtianorum nouellæ gentis exortum eſt.
4. Nec mirum ſi Alexandrinus Patriarcha Antiochenum præcedat, quia ita poſtulat ordinis ratio ex magnitudine loci ſumenda vt ſupra oſtendi: tum quia, verba ſunt Cardin. Bellarmini, lib. 1. de Romano Pontif. cap. 24. cum omnes tres ſint Sedes Petri, Romanam per ſe vſque ad mortem adminiſtrauit, Alexandrinam

Alexandrinam per Marcum Euangelistam, Antiochenam per Euodium, sicut ergo maior est Petrus Apostolus Marco Euangelista, & Marcus Euangelista Euodio, qui neque Apostolus, neque Euangelista fuit, ita quoque Romana Ecclesia Alexandrinam, Alexandrina Antiochenam auctoritate & dignitate superat.

Huiusmodi Patriarcha subiecta erat pars Asiae, quae Carmaniam, Armeniam maiorem, & minorem, Lyciam, & Ciliciam continet, & prouincias, Syria, Assiria, Mesopotamia, Media, Parthia, Persia usque ad Indiam Orientalem. In totum sunt Sedes tredecim, Metropoles octo, Archiepiscopus tredecim, ut sequuntur.

Sequuntur Sedes Antiocheno Patriarchae subiectae.

Sedes prima.

Tyrus olim, hodie Sor, antiquitus valde celebris, inexpugnabilis pene erat, ut expertus est Alexander Magnus. Fuit Romanis fidelissima; unde meruit à Seueri Imper. priuilegium libertatis, instar ciuitatum Italiae. Sub qua sunt Episcopales Vrbes duodecim,

Porphyriion Sydon
Archis Sarepta
Palemais, siue Acon. Biblimum
Botriensis. Antaradenfis, siue Tortosana
Ortosia. Panceas, seu Clofazea Philippi
Aradenfis. Maraclea Aracila Tripolis.

Sedes secunda.

Tarsus, nostris Tarso, incolis Terasa, Ciliciae ad Cydonum fluium Vrbs, haud procul mari distans, olim nobilissima, & studijs florens, quam D. Paulus ornauerat. Sub qua sunt Episcopatus quinque.

Sebasto. Caput Samariae, hic prope ciuitatem peregrinis ostenditur puteus Iacob, ubi Saluator noster Samaritanam alloquutus est.

Malos Choicos
Thina Poderados.

Sedes tertia.

Edessa hodie Rhoais, seu Rhafi, Vrbs Mesopotamiae, olim nobilissima, ultra Euphratem fluium sita. Sub qua sunt Episcopatus nouem.

Virchi Himeria
Constantia Cuercuentia
Capron Taparon
Marcopolis Celimeos
Varnon Cedmaron.

Sedes quarta.

Apamia, vulgo Apamis, Vrbs Phrygiae magna ad omnem Marciam Laodiciae & Antiochia ad Meandrum est finitima. Sub qua sunt Sedes septem.

Epiphania Mariania
Seleuconuila Ruphania
Larissa Arethusa
Valanea.

Sedes quinta.

Hierapolis Vrbs Phrygiae, quondam celebris inter Laodiceam, Cybaram, & Apamiam sita est. Antiochia ad Meandrum finitima. Sub qua sunt Episcopatus octo.

Zeuma Perri
Suron Ormion

Varnalis
Neocesarca

Dorichi
Europe.

Sedes sexta.

Bosra, sub qua sunt Episcopatus xix.

Cerasion Eutimij
Philadelfia Constantia
Adraon Paramboli
Midanon Dionysia
Anstamidon Conohato
Belmundon Maximopolis
Zoroyma Philippopolis
Herri Heylon
Icený Lorea.

Sedes septima.

Anauarra, sub qua sunt Episcopatus nouem.

Epiphania Flauias
Alexandris Rossas
Irenopolis Castrualet
Cambisopolis Egnas
Syria

Sedes octaua.

Seleucia Vrbs olim in Prouincia Babyloniae ad Tigris, & Euphratis confluentem sita, Patriarcham habens, hodie est adhuc ingens, & celebris Bagadè nuncupata, quae Babilonem veterem propter viciniam exhausit, eam Turcae vocant Satyro. Sub qua sunt Episcopatus xxij.

Claudiopolis
Diocefarea
Oropi
Dalyfanidos, seu Dalisandi
Seriula, siue Senila
Colenderis, siue Celenteris

Anemory, vel Anemoz

Titopolis, seu Tityopolis.

Lamofy, vel Lamorum

Antiochia parua

Nephelia.

Ristra

Selinuntis

Hieropy, siue Iotapij

Philadelphia parua

Hermopolis, siue Irenopolis.

Germanicopolis.

Mofoda

Demenopolis, siue Dometiopolis.

Shydi

Synopolis, siue Synonopolis.

Adraffon, vel Adraffi

Myin.

Neapolis, est in Palaestina, ubi Concilium celeberrimum fuit tempore Regis Balduini.

Sedes nona.

Damascus, quem Turci Scham, nostri Damasco nuncupant, Metropolis Syriae, pulcherrima totius Orientis, antiquissima, hortus pulcherrimis cincta. Hic residet hodie Belerbus, qui & huic regioni praest vna cum Iudaea: antea regebatur à Calis, atque olim à Regibus Syriae. Sub qua sunt Episcopatus vnde sim.

Ably
Palimpon
Laodicea
Euria
Renocora
Hiabanda

Danabi
Carathca
Hardam
Suria
Quini.

Sedes decima.

Amida, vulgo Caramit, hodie; maxima est Meſopotamiae Vrbs, ad Saocaram fluuium inter Carras, & Mirdinum Vrbes eiusdem prouinciae nobiles, Meſopotamiae autem Regno Euphrate, & Tygri fluminibus continetur, & Diaberch à Turcis nominatur. Sub qua sunt Episcopatus septem.

Hynilon.
Valentium
Arſamofata

Caytaris
Ryphi
Zeuma.

Sedes undecima.

Sergopolis, sic dicta à S. Sergio Martyrij palmani ibi adepto sub Maximiano Imperatore, olim Barſalo nuncupabatur, Vrbs Armeniae minoris, ad Euphratem fluuium inter Melitam, & Samofatani. Sub qua sunt Episcopatus quatuor.

Bizononias
Marcopolis

Venethal
Ermenia.

Sedes duodecima.

Theodoſiopolis; sub qua sunt Episcopatus septem.

Oricos
Naznini
Maureocastron

Axieri
Tarofia
Politinios.

Agyamaria

Sedes decimatercia.

Emefa, siue Emiſa, vulgo Ems, Vrbs Syriae nobilis in Apamena regione apud Montem Antilibanum. Sub qua sunt Episcopatus quatuor.

Arqui
Oriflon

Hergem
Oragifon.

Metropoles per se subsistentes.

Piericus Heliopolis, vulgo Betſames

Laodicia Pompeiopolis
Samofata Mopſphestia
Cyros Adama.

Archiepiscopatus decem.

Verea
Calquis
Gabula
Seleucia
Piperia

Anaſar
Phon
Paltos
Germanicia
Salamias.

S P M M A R I V M.

1 Hierosolyma quando extructa, & quibus nominibus dicta fuerit, ostenditur.

2 Hierosolyma in medio totius Orbis sita.

3 Hierosolyma mater omnium Ecclesiarum habita.

4 Hierosolyma quamuis Metropolitano honore condecorata fuerit, non tamen propterea à subiectione Caſariensis exempta manſit.

5 Hierosolymitano Patriarcha, quae sedes Episcopales subiectae fuerint ostenditur.

DE HIEROSOLYMITANO

Patriarcha.

CAP. VI.

IEROSOLYMA, ex qua Patriarcha titulum accepit, ante memorabile ſui excidium bis milleſimo ceteſimo ſeptuagelimo ſeptimo anno à Melchiſedech

Cananeo & Gentili Rege & Pontifice extructa, olim Salem, poſtea Iebus, deinde compoſito nomine Ieruſalem, ac demum melioris, ſoni gratia Hieruſalem appellata fuit *Ioseph. 1. & 7. antiquit. Perv. in Geneſ. capite 14. numero 66. & 67.*

2 Hanc Urbem in medio totius vnuerſi ſitam, adeoque quali terrae vmbilicum eſſe auctoritate Scripturae *Ezech. cap. 6.* Iſta eſt Hieruſalem in medio gentium poſui eam, item *Pſalm. 73.* Operatus eſt Deus noſter ſalutem in medio terrae, affirmarunt *Hieronym. ibid. Ioseph. de bello Iudaico libro tertio, cap. 2. Georgius Brannius in theatro Vrbum.*

3 Magna celebritas huius Urbis eſt, quod eius Eccleſia mater omnium Eccleſiarum habita ſit, eo quod primus Episcopus in ea fuit S. Iacobus frater Domini, & poſt eum Simon frater etiam ipſius Domini, ideoque Hieroſolymitana Eccleſia per annos fere quingentos non re, ſed nomine; non potestate, ſed honore duntaxat, vsque ad Iuuenalem eiusdem Eccleſiae Episcopum, quarta Patriarchalis habitaeſt ex eo, quia in *Nicana Synodo can. 7.* vbi decretum fuerat, vt Hieroſolymitanus quantum quidem Patriarchalis ſeſſionis locum, ac honorem haberet, non tamen propterea à ſubiectione Caſariensis, quae Metropolitana erat, eximeretur. Iuuenalis enim Praelio deſuncto in Sede Hieroſolymitana ſubrogatus eſt an. Domini 429. in Concilio Epheſino totius Syriae Paleſtinae Primatum quaſiuit, ideo quod cum ſuſcepſis ex toto Orbe peregrinationibus Hieroſolymitana Eccleſia frequentaretur maiori honore, officiisque dignioribus, quam Caſariensem Metropolitana colendam eſſe ambitioſe iudicaret. Reſtitit illi, qui Vicariam Pontificis praefecturam agebat Cyrillus Alexandrinus, vt notatur in *epiſt. Leonis 72.* Vnde S. *Hieronymus epiſt. ad Pammachium* contra Ioannem Episcopum Hieroſolymitanum, ſic eum alloquitur. Tu qui regulas quaris Eccleſiaſticas, & Niceni Concilij Canonibus vteris, reſponde mihi? ad Alexandrinum Episcopum Paleſtinae quid pertinet? ni fallor hoc ibi decernitur, vt Paleſtinae Metropolis Caſarea ſit, & totius Orientis Antiochia. Aut igitur ad Caſariensem Archiepiscopum referre debueras, cui ſpota communione tua communicare nos noueras, aut ſi procul expetendum iudicium erat, Antiochia potius litterae dirigenda. Sed noui cur Caſaream, cur Antiochiam nolueris mittere. Maluiſti occupatis auribus moleſtiam facere, quam Metropolitano tuo honorem reddere. Nihil ergo magna Synodus Hieroſolymorum Eccleſiae contulit, niſi vt honor, qui ex antiquo vſu ei deferri ſolebat, iuribus, & ſubiectione Metropolitani ſaluis eidem deferatur. Idque propterea quod Hieroſolymitana Eccleſia mater omnium aliarum Eccleſiarum (ſic enim nominatur in *epiſt. Synodali Concilij Conſtantiensis Oecumenici ad Damafum*, quae extat apud *Theodoreti lib. 5. cap. 9.*) appellata fuerit, adeoque non immerito ipſius Ciuitatis Episcopum eum honorem, vt inter Apoſtolicearum Eccleſiarum Antifiſtes ſederet, & in litteris quoque ita nominaretur, antiquitus conſequutum fuiſſe iudicatur.

5 Patriarcha Hieroſolymitano parebat tota Paleſtina, & triplex Arabia, Deſerta ſcilicet, Petraeae, & Felix vsque ad ſinum Perſicum, in quibus ei ſub-